

mig og mine uforsørgede Børn. Da jeg nu desværre har modtaget Afslag paa min Ansøgning, idet Ministeriet „beflager at maatte meddele, at man ikke raader over Midler, hvoraf en saadan Understøttelse kunde tilstaaes“, saa tillader jeg mig herved i min sørgelige Stilling at henvende mig direkte til den høie Rigsdag med indstændig og underdanig Bøn om, at den, for min afbøde Mand's Skyld, vil forunde mig Opfyldelsen af min ærbødige Begjæring.

Det omtalte Andragende til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet er faalydende:

„Undertegnede Enke efter den i Sommer afbøde Forfatter Emanuel Henningsen tillader sig herved underdanigt at ansøge den høie Regering om, at det maatte forundes mig at blive opført paa Finantslovens Tillægsbevilling med en lille aarlig Understøttelse, som kunde sikre mig og mine mod Fremtidens truende Betyrninger for Udkommet. — Gjennem et Tidrum af 13 Aar maatte min afbøde Mand ernære en stadig voksende Familie i et af Landets allermindste Embeder — Husby i Hanherred, med en Reguleringssum af 900 Kr. — Under et stadig voksende økonomisk Tryk udviklede han i den Tid en rig Forfattervirksomhed, der gjorde hans Navn bekendt og yndet overalt i Landet. Det er til alle Tider blevet anerkjendt, at hvad han skrev, hørte til den fundeste og bedste Folkelæsning, der fremkom, og høitagtede Mænd, hvem Udbredelse af god Læsning blandt Folket laa paa Sinde, støttede stadig hans Gjerning af bedste Evne og viste derved, hvor høit de i Virkeligheden skattede hans Flid og sjældne Evner. Desværre blev hans Livsgjerning kun alt for tidlig afbrudt, og just som lysere Dage syntes at skulle oprinde ved Forslyttelse til et bedre Embede, blev hans Kraft brudt. — Efter i 3 Aar at have været Læreren Søby ved Tissø bukkede han under for en tærende Sygdom, efterladende mig med 6 uopførmede Børn i meget smaa og trange Raar. — Alt, hvad jeg har at leve af er 448 Kr. 88 Ø. i Pension, men dermed kan jeg kun kummerlig ernære og opdrage mine Børn, da jeg selv er svagelig og intet kan fortjene. Og jeg vilde dog saa gjerne opdrage mine Børn, saa at de kunde blive Faderens Minde værdige. — Derfor tillader jeg mig underdanigt at bede om, at jeg undtagelsesvis, som Enke efter en Mand, der med Kraft og Iver har udnyttet de Gaver, Vorherre havde givet ham, til Gavn og Glæde for det danske Folk, særlig for den danske Almue, maatte blive tilstaaet en aarlig Statsunderstøttelse, uden hvilken jeg kun med faare tungt Hjerte vil kunne se Fremtiden i Møde. Jeg tillader mig at vedlægge Emanuel Henningsens sidste efter hans Død udfomne Bog, hvori fra en agtet Haand — Zakarias Nielsen — findes en paalidelig Skildring af hans Virksomhed og Betydning som Forfatter.“

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

35. Fra Bestyrelsen for „Husmandsforeningen“ i Sylland om Understøttelse. (Indbragt den 23de November 1886 af Folketingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds, R. Nielsen, og paant den 14de Februar 1887 af Folketingsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen.)

Andragendet er faalydende:

„Undertegnede Bestyrelse for „Husmandsforeningen“ i Sylland andrager herved det høie Folkething om en Understøttelse paa de aarlige Finantslove. Foreningen stiftedes den 1ste Januar 1882 med omtrent 50 Medlemmer. Dens Formaal er dels af et fælles Fond i Forhold til sine Midler at støtte sine Medlemmer og disses Efterladte ved en Alderdomsforsørgelseskasse og dels at virke som Understøttelsesforening for Medlemmerne i mindre Kredse, der arbeide hver for sig. I det vi iøvrigt til Oplysning om Tilvebringelsen af Foreningens Midler og dens Virkemaade henviser til sammes Love, af hvilke vi tillade os at vedlægge et Exemplar, skulle vi her kun medgive nogle enkelte Kjendsgjerninger om dens Udvikling indtil nu. Den 1ste Januar 1886 havde Foreningen omtrent 900 understøttelsesberettigede Medlemmer og 700 bidragende Medlemmer. — Dens „faste Fond“, Alderdomsforsørgelseskassen, eiede da 3,365 Kr. 81 Ø., og i de sted-